

יומן מסע - ארגנטינה וצ'ילה וקצת ברזיל פברואר 2015

הבלוג שלי" מטייל בעולם ובארץ גם "מצוי בכתובת/ <https://oferlvi.wordpress.com>

5.5.2015

אחת עשרה בבוקר נוסעים לנתב"ג
הטיסה לרומא יוצאת באיחור מה אך לא מדאיג מטוס נוח למדי טיסה שלווה ומגיעים לרומא
לקראת ההמשך.
מספר שעות ברומא טוענים מכשירים ומצברים ועולים לטיסת ההמשך בת ארבע עשרה שעות.
נוסע שלא הגיע כנראה, גורם לעיכוב עקב פריקת התיקים ומעכב אותנו בשעה וחצי לערך כך
שאנחנו במטוס מעל שש עשרה שעות. המטוס גדול אבל אינו נוח כל כך ובמהלך הטיסה יש
כנראה ירידת לחץ נוראית שגורמת לאי נוחות.
לבסוף אחרי הרבה מאוד שעות טיסה וחציית קו המשווה, באוויר כמובן, אנחנו נוחתים בבואנוס
אירס והתאריך כבר השישי לפברואר. יום הולדת שמח לי בחול.

6.6.2015

נוסעים למלון, הנהג למרבה הפלא, ובהמשך עוד יתברר כמה הפלא גדול, יודע אנגלית ומתאר
את הדרך כולה כולל נקודות ציון חשובות. מלון סביר ביותר מיקום מצוין ויוצאים להכיר את
העיר. עולים צפונה לגן סן מרטין וממשיכים לכיוון שדרת התשיעי ביולי מהשדרות הרחבות
בעולם, 12 מסלולים 140 מטר.
יורדים בשדרה עוברים ליד תיאטרון קולון וממשיכים לכיוון האובסליסק לא עתיק כמו במצרים
בנוי כמו בווינגטון אבל יותר נמוך.
מתחילים לחצות את השדרה באמצע אישה ארגנטינאית שואלת אותנו משהו ובתגובה אני
משפשף את הלדינו שלי ומבקש המלצה על מסעדת בשר טובה. היא שולחת אותנו לא רחוק
למסעדה שנראית יוקרתית ביותר עם מלצרים מעונבים ואנו עם הסטיק הראשון שלנו בארגנטינה
טעים בהחלט ומוגש עם איזה שהוא נקניק מטוגן וביצה עין מעליו, וצ'יפס דק דק.
ממשיכים ללכת ועולים בשדרות פלורידה ובדרך אוכלים גלידה ושוקולד וממשיכים למרכז קניות
חדש שבו גג מצויר בציורים ישנים חוצים את המרכז ועוד שתי דקות ואנחנו במלון. מקבלים
חדרים ושוכבים לנוח.
אחה"צ יוצאים דרומה ברחוב שלנו עד לכיכר 25 במאי
הכיכר המרכזית של בואנוס שצופה על הבית הוורוד בית הנשיא, נשיאה היום, וסביבה מבני
ממשל ובניה המזכירה את אירופה ממשיכים לרדת פונים שמאלה ומגיעים לנמל הישן המחדש
את פניו מוקף בבנייני פאר ומסעדות.
ממשיכים לאזור המלון אוכלים ארוחה קלה במרכז המזון של מרכז הקניות והולכים לישון שנת
לילה

עד כה בואנוס איירס לא הרשימה אותי במיוחד עיר גדולה וצפופה מספר אתרים יפים אבל לא מעבר לכך.

7.2.2015

קמים מוקדם מתארגנים אוכלים ארוחת בוקר זריזה ובשבע ורבע יוצאים למונית של אתמול המחכה לנו על מנת לנסוע לשדה התעופה הקטן, שדה נחמד מטוס קטן ומרווח וטיסה רגועה. לקראת נחיתה הטייס מבצע יעף מעל מפלי האיגואסו כדי שנוכל לוותר על המסוק. משדה התעופה לוקחים מונית ישירות למפלים הארגנטינאים בעיה קטנה של אמצעי תשלום שנפתרת בסגנון הארגנטינאי ואנחנו מאחסנים ציוד ונכנסים לשמורה, חשוב לדעת כי ניתן להפקיד במקום תיקים ומזוודות גדולים. זה חוסך את זמן הנסיעה לעיר וחזרה לשמורה. יש לנו בערך חמש וחצי שעות לשמורה לוקחים את הרכבת לתחנה האחרונה ויוצאים על גבי גשרים מעל המים ללוע השטן. תצפית מעל המפל הגדול של האיגואסו המאפשרת צפייה בעוצמה האדירה של המפלים התנועה על גבי גשרים שחוצים את הנהר העצום הזה ובלוע השטן עצמו מרגישים את עוצמתו של המפל המדהים הזה. שפיעת האיגואסו הממוצעת היא מעל 1700 מטר קוב לשנייה. אבל ב 2014 הוא מגיע לשיא ומעביר מעל 45000 מ"ק לשנייה כך שמדובר בגוף מים מרשים ביותר – כדי להבין את המשמעות בשיא שפיעתו תצרוכת המים של ישראל לשנה הייתה מתקבלת ב 33 שניות לערך. מסיימים וחוזרים תחנה אחת ברכבת ויוצאים רגלית לשני מסלולים, המסלול העליון העובר מעל ראשי המפלים והתחתון המאפשר צפייה במפלים מלמטה מסיימים את שני המסלולים ויוצאים מהשמורה כמעט בשעת הסגירה לוקחים את הציוד ומונית ובפחות מחצי שעה אנחנו במלון בפורטו איגואסו מלון נחמד מאוד עטור בצמחיה טרופית, פקידת קבלה יפה נחמדה ודוברת אנגלית שעוד נייעזר בה רבות ואנחנו מתרעננים בחדר ויוצאים לארוחת ערב במסעדה שהומלצה על ידי פקידת הקבלה. שוב סטיקים הפעם בלי ביצה אבל גדול יותר ואנחנו חוזרים למלון לשנת לילה. אולם לפני כן שואלים את הקבלה לגבי נסיעה מחר לצד הברזילאי. נהג המונית שלקח אותנו מהאיגואסו רצה עבור הנסיעה למפלים 650 פזו ולעוד אטרקציה 850 פזו. הפקידה במלון מתאמת לנו נהג ב 360 פזו לשמורה ופארק הציפורים.

8.2.2015

אוכלים ארוחת בוקר נהג המונית שהוזמן מתייצב בפתח אבל הוא אינו דובר אנגלית. שוברים את השיניים ומגיעים להבנות שייקח אותנו על פי המומלץ לפארק הציפורים ממנו חוצים את הכביש רגלית לאיגואסו והוא יאסוף אותנו מהכניסה למפלים בשתיים וחצי. עם המונית מעבר הגבול מתבצע במהירות מחתימים לנו את הדרכון בארגנטינה בלבד ואת הצד הברזילאי חוצים ללא הפרעה ומגיעים לפארק הציפורים. הנהג מציג אותנו כקבוצה שלו כנראה לטובת עמלה ואנו נכנסים לפארק

פארק מדהים ומעניין מלא בציפורים מסוגים שונים הרבה תוכים ועוד פרטים רבים.. בכניסה נתקלים בקוף מוזר ובהמשך אנקונדה ותנין וכמו כן אזור פרפרים מדהים. מסיימים וחוצים את הכביש לפארק המפלים של האיגואסו נכנסים ועולים על האוטובוס של הפארק יורדים בתחנה השנייה בטעות וממשיכים באוטובוס הבא לשלישית ממנה מתחיל מסלול הליכה יפה לאורך המצוק עם תצפיות מדהימות למפלים בצד הארגנטינאי ושיאו גשר המוביל אותך לקרבת לוע השטן מלמטה. נרטבים למדי אבל אני חש שלא בטוב ולא הולך עד הסוף אלא חוזר לתחילת הגשר ומקשקש עם פרגוואי המחכה עם ביתו הקטנה. לאחר מכן הוא מציג לי את אשתו ובתו שחזרו מהמפל ואנו נפרדים בחיבה רבה. כאן המקום לציין שלאורך כל הטיול כל האנשים שפגשנו למעט אחת היו חביבים אוהבי שיח ומאוד מוכנים לעזור.

יש מעלית לעלות למעלה אך התור ארוך ואנו עולים ברגל, היות ויש זמן הולכים לאכול במסעדת הפארק בופה ברזילאי עם מנות שחלקן אינו מוכרץ בהתחשב שמדובר במסעדת פארק - טעים ומעניין.

בשתיים וחצי אנו נפגשים עם נהג המונית חוזרים למלון מוקדם יחסית למנוחה ומנסים לברר מה ניתן לעשות מחר כי יש לנו טיסה רק אחר הצהריים.

לאחר בירורים כולל עם חברים בארץ בווטסאפ מחליטים לוותר על סיור ג'יפים בג'ונגל בתוך השמורה שגם באינטרנט וגם על פי החברים עולה כמיותר ומחפשים משהו אחר. מדהים לגלות כי בעיר שכזו אין כמעט אופציות לפעילות בסביבה רעיון לסטארטאפ לפתוח חברה לפעילות בפורטו איגואסו.

בערב יוצאים לאכול במסעדה עם נגן אוכלים לראשונה אמפנדס טובים רוב האוכל בסדר לא יותר מכך, והסלט מורכב מירקות בלבד. מחר נקום מאוחר יותר כי אין אפשרויות רבות מדי.

9.2.2015

בבוקר השכמה מאוחרת יחסית וארוחת בוקר רגועה. מחליטים ללכת למרכז לטיפול בחיות פגועות ומרכז מורשת מגיעים עם מונית לחיות אבל הסיור יצא רק בעוד ארבעים דקות ואורכו כשעה וחצי ולנו אין מספיק זמן. מוותרים והולכים רגלית למרכז המורשת אבל קודם בודקים במרכז תיירות שכמיטב המסורת הארגנטינאית דובר ספרדית בלבד. מרכז המורשת מעניין במעט אך עיקרו חנויות לממכר שלל מוצרים חלקם עבודות יד וחלקם אחרים בין היתר רהיטים מעץ מלא מעניינים ויפים.

מסיימים שם ותופשים מונית שתיקח אותנו למלון לקחת את הציוד ולשדה התעופה. אם למונית הקודמת שלקחה אותנו למרכז שילמו 70 פזו כי הוא הפעיל מונה לזו שילמנו 160 לכל המסלול שמטבע הדברים היה קצר יותר.

מגיעים למלון לוקחים ציוד ונפרדים ועוד חצי שעה ואנחנו בשדה התעופה. הפעם מטוס גדול יותר שיוצא באיחור של חצי שעה ולנו יש טיסת המשך. לא רק זאת אלא שביציאה מהמטוס לשדה בסוף השרוול דלת היציאה לשדה נעולה אין יוצא ואין בא וגם אין מי שיפתח. מעל עשר דקות עד שנוסעים מהצד השני מזהים אותנו ועובד שדה מגיע לשחרר אותנו מהשרוול.

אנחנו מחפשים את שער היציאה לברילוצ'ה (San Carlos de Bariloche) ומסתבר שמדובר בשער הסורר שיצאנו ממנו כך שלמעשה אנו ממשיכים את הטיסה באותו מטוס ובאותם מקומות, יכולנו כבר לחכות במטוס. הטיסה הזו ארוכה יותר. נוחתים בלילה בשדה התעופה של ברילוצ'ה וכשיוצאים מסתבר שנגמרו המוניות. הסדרן בשדה אומר שיהיו רק עוד חצי שעה אבל לאחר מספר דקות פוגשים בחוץ במונית שמסיעה אותנו למלון במרכז ברילוצ'ה.

10.2.2015

לאחר שנת לילה רועשת במיוחד כי החדרים שקיבלנו יושבים על הכביש הראשי הולכים לחפש את חברת ההשכרה ומקבלים את הרכב לשנים עשר הימים הבאים. בנוסף הולכים למרכז המידע היפה של העיר בכיכר המרכזית המלאה בהמון אדם וכלבים, מקבלים המלצות ומפות ויוצאים לדרך. אנחנו נוסעים במה שנקרא הסיבוב הקטן שישים וחמישה קילומטר של תצפיות אגמים כאשר בשלב מסוים אנו יוצאים לטיול רגלי של חמישה קילומטר לפסגתו של הר שאו שאו (Lao Llo) שעל שמו המלון המפואר באזור. היום רוחות חזקות בייחוד בפסגה אבל הנוף מפצה על הקור כשאתמול סבלנו קשות מחום ולחות. על פי המפה היינו אמורים ללכת כשלושה קילומטר בפועל הלכנו כחמישה נתון חשוב להמשך. יורדים מההר ומסיימים את הסיבוב הקטן ברכב. ממשיכים דרומה לטיול למפל. הטיול למפל קל ולאחריו על פי המפה עלייה לתצפית על האגם, תיאור המסלול: מאה מטר גובה על שמונה מאות מטר הליכה. מסתבר שבארגנטינה המידות שונות מכל העולם הטיול הקל מתברר כעלייה רצחנית חלקה הגדול על אדמה רכה בקיצור קריעת תחת מגיעים למעלה והתצפית יפה אבל בהחלט לא שווה את המאמץ עוד מעט ניסע בדרך עפר לתצפית על אותו אגם, יפה יותר וקשה פחות. אבל אין ברירה את העלייה צריך גם לרדת יורדים בזהירות רבה ומגיעים בשלום למטה. נוסעים לכיוון הר המבצר שקיים גם כאן. אנו נוסעים בדרך עפר המכונה אותנו לקראטה, וממנה כאמור תצפית יפה לא פחות על האגם. מתחברים לכביש ונוסעים חזרה לברילוצ'ה דרך אזור פחונים עם נהגי שוודים על גרוטאות אמתיות חלקן ללא מכסה מנוע וחלקן חבוטות ומעוכות למדי, מה שנראה די ברור על פי הנהיגה שלהם.

11.2.2015

אתמול הברך התחילה להציק לי והעלייה לתצפית לא שיפרה את המצב לכן היום התחלנו בניחותא בסיור בברילוצ'ה היפה כולל כניסה לכל חנות שוקולד אפשרית. ואחר כך לאחר שהופנינו לשלוש מרכזי סיוע תיירותי שונים קנינו טיול סוסים בחווה דרומית לאגם בו היינו אתמול כולל ארוחת צהריים שחשבנו שתהייה בשטח. הגענו לחווה שעיקרה קמפינג מסעדה וכמה סוסים אכלנו במסעדה ויצאנו לטיול סוסים שהייה נחמד וחוויתי מאוד והשלמנו יום רגוע שלו יחסית ומעניין. חזרנו לברילוצ'ה התארגנו במלון ויצאנו לקנות שוקולד ולאכול בדרך חזרה למלון עברנו ליד פיצרייה מרעישה במיוחד מסתבר שיש משחק כדורגל בליגה הדרום אמריקאית בין קבוצה מברילוצ'ה והאואהדים שרים ושמחים במיוחד לאחר שברילוצ'ה הבקיעה שער. בלילה

הרעש גדול מהרגיל כי מסתבר שהיה ניצחון והאוהדים שמחו ברחובות, אני לא שמחתי בכלל כי הפריעו לי לישון.

12.2.2015

קמנו בבוקר ויצאנו לכיוון שבעת האגמים. הדרך יפה ומלאה תצפיות תחילתה לאורך האגם הענק והמפותל של ברילוצ'ה ואחר כך היא ממשיכה בינות וליד אגמים נוספים. הגענו לכפר קטן ויפה ממנו יש הפלגות לשמורת עצים ייחודיים אולם ההפלגה הקרובה אמורה הייתה לצאת בארבע אחר הצהריים ולנו לא היה זמן. המשכנו בדרך והגענו לקמפינג בחוף אגם בו כמה אמיצים נכנסו למים. נכנסתי לבדוק ואכן המים לא היו קרים מדי בהמשך עצרנו בחוף נוסף לארוחת צהריים קלה שהבנו עמנו. המשכנו לסן מרטין דה לוס אנדס (San Martín de los Andes) תוך תצפיות יפות על אגמים ומפל וכהכנה לקארטרה נסענו כעשרה קילומטרים על דרך עפר. אולם בהמשך הסתבר לנו שאין הקארטרה דומה לדרך זו לא ב"טיבה" ולא באורכה. הגענו לדירה שהייתה נחמדה מאוד התארגנו ויצאנו לסייר בעיר היפה. קודם לסיור הלכנו לסופר וביציאה פגשנו מישהו ליד רכב ושאלנו לגבי תחנת דלק במקום. הברנש הצהיר מיד שהוא מצ'ילה וחזר על כך כמה פעמים ואמר לנו שהוא ממלא דלק רק בצ'ילה אבל שמח לשמוע שאנו נוסעים לשם.

13.2.2015

קמנו בבוקר לנסיעה ארוכה עד טרבלין (Trevelin) כמה מאות קילומטרים. ראשית הדרך עולה צפונה ואז חוזרת דרומה דרך נופים יפים עד ברילוצ'ה וממשיכה עוד דרומה לטרבלין. עצרנו לאכול לחופו של אגם שהיה חוף רחצה. אנשים רחצו במים ואף שטו לדוג. בהמשך החלטנו להמשיך בדרך פחות מהירה החלטה שהעבירה אותנו בנוף יפה אולם רובה הייתה דרך עפר ומאוחר מדי הסתבר לנו שזו שמורה בתשלום הפיצוי לאיטיות היו נופים מרהיבים של אגמים ועצים מיוחדים.

החלטנו על נסיעה בדרך ארוכה אך יפה יותר ולא ידענו שאנו נכנסים שלמורת טבע, הדרך הפכה לדרך עפר ובאמצע בשום מקום בקתה שומרת ותשלום. השמורה הייתה יפה בעלת עצים מיוחדים ואגמים גדולים ויפים, אבל לאור מצב הדרך הגענו לטרבלין מאוחר משתכננו. הגענו למה שהייתה אמורה להיות חווה ליד טרבלין אולם הסתבר שאלה בסך הכל צימרים פשוטים יחסית אבל בסך הכל בסדר. כרגיל אשה נחמדה מאוד והחלק המפחיד משהו היה שהיינו בקומה שנייה ורחבת הכניסה הייתה מורכבת מרשת ברזל שלא נראתה עמידה במיוחד. נסענו לטרבלין ה"עיר" לאכול במסעדה מקומית האוכל סתמי ולא מעניין במיוחד אך משביע, אחת האכזבות היחידות מאוכל בארגנטינה, מסתבר שגם שם יש כאלה שמכינים אוכל לא טוב.

14.2.2015

בבוקר התארגנו בזריזות ויצאנו לכיוון לצ'ילה. החלק הארגנטינאי היה בדרך עפר והצ'יליאני בתחילתו דרך סלולה. מעבר הגבול היה בסדר גמור למרות האזהרות באתרים שונים על סנדביצ'ים שנזרקו, הצהרנו על כך שיש לנו גבינה ועברנו ללא שום בעיה כולל סנדביצ'ים עם

גבינה צהובה וריבת חלב המשכנו בכביש הרחוב לכיוון הקראטרה שמהר מאוד הפך לדרך עפר והגענו די מהר לפוטאלפו (Futaleufú). הלכנו למרכז המידע של המקום ישבו שני צעירים ללא אנגלית וללא מפות או יכולת הסבר כל שהיא. המשכנו בדרכנו לאורך הנהר וחצינו גשר באזור בו מסיימים רפטינג. כשעברנו בדיוק הגיעו הסירות. ירדנו לשפת הנהר לצפות בנהר ובסירות ואכן נהר גועש וקוצף. הרפטינג באזור נחשב כקשה ויפה לא בשבילנו. המשכנו לכיוון כביש שבע שהוא הקראטרה אוסטרל ועלינו לכיוון צ'ייטן (Chaitén). חיפשנו את קרחון ילצ'ו (Yelcho) אולם נסענו גשר אחד רחוק מדי. חזרנו וירדנו למגרש החנייה. מיד קפץ עלינו נער האחראי על החניון בבקשת תשלום שילמנו ויצאנו לדרך העוברת ביער אלפיני שטוף גשם צמחים עם עלים ענקיים שרכים וטחבים לרוב ונקודות תצפית על הקרחון המתקרב והנהר הזורם ממנו עשרים וארבע נקודות תצפית. האחרונה לאחר כשעה וחצי קרובה לקרחון ורואים את זרמי המים הדקים יחסית שיהפכו יחדיו לנהר הגועש בצבע כחלחל חלבי.

חזרנו באותה דרך והמשכנו לאל חונטה מקום הלינה שלנו הלילה בלה חונטה (La Junta) לילה הזמנתי קבאנס שהתגלה כצריף די רעוע. יצאנו לאכול במסעדה במקום שהייתה בהחלט טובה בהרבה מזו של אתמול אכלנו עוף בחרדל מצוין וגם הבקר היה טוב.

15.2.2015

יצאנו בבוקר לפויפי (Puyuhuapi) חשבנו לשתות קפה במקום, אבל בתי הקפה היו סגורים. מילאנו דלק ונכנסנו לתחנת המידע וטוב שכך, כי הסתבר לנו שהדרך דרומה תהייה סגורה בין אחת בצהריים לחמש. החלטנו לוותר על המסלול לקרחון התלוי ונסענו ישר ליער המכושף. יצאנו לטיול רגלי שתחילתו יער קסום והמשכו עלייה רצחנית לתצפית על קרחון חציית הנהר על גבי אבנים ועוד עלייה רצחנית ללגונה אבל למרות הקושי עמדנו בכך בגבורה והמראה היה שווה את המאמץ.

חזרנו לכביש והמשכנו בנסיעה לפורט סיאנס (Puerto Cisnes) כפר דייגים נחמד היושב לצדו של הפיורד או המפרץ שפויפי בראשו. המגורים היו סבירים חדרים בסדר אבל עם שירותים ומקלחת משותפים לארבעה חדרים. יצאנו לחפש מסעדה שהומלצה בטריפ אדוויזר לא מצאנו אותה אבל מצאנו אחרת. הפעם כראוי למסעדה בכפר דייגים אכלנו דגים מטוגנים המלרזה היה מצוין וטעים, הסלמון קצת יבש אבל טעים גם. וסוף סוף קיבלנו סלט נורמלי לפתיחה הזמנו חמש אמפנדס אבל המלצר ובעל הבית הבין חמש לאחד וקיבלנו ערימה שהוחזרה ברובה למטבח, האמפנדס הפעם מטוגנים וטעימים מאוד.

16.2.2015

היום כל היום נסיעה ותצפיות יפות עד ההגעה לקויאקי (Coyhaique) כאשר להפתעתנו למעט הקילומטרים הראשונים מהיציאה בכפר כל הדרך סלולה. דרך מדהימה ביופייה ועצרנו בה רבות לתצפת על האיוורים השונים. תוך כדי נסיעה עצרנו במפל הבתולה על שמה של זו המפורסמת, וכאילו משום מקום מגיע איש מבוגר יחסית בבגדים של גאוצ'ו. ביקשנו לצלם אותו והוא הסכים בשמחה אבל הצהיר מידידת כדי שלא נתבלבל שהוא מארגנטינה וישר סיפר לנו על עברו כגאוצ'ו

והתגאה במסי הקטן אך גדול. שאלתי אותו על מרדונה אבל מסי מבחינתו הוא המלך. לקראת אחה"צ הגענו לקוויאקי למלון שהזמנו והסתבר שמדובר במקום המתאים יותר למוצ'לוסו. לשמחתנו בעלת המקום כמו כל הצ'יליאנים שפגשנו הייתה נחמדה והבינה מהר מאוד שזה לא מתאים לנו. אז לא רק שוויתרה על התשלום גם מצאה לנו מלון אחר. נסענו למלון השני שאכן היה טוב יותר התמקמנו וחזרתי להודות לה על עזרתה וחביבותה. בכלל גם בארגנטינה וגם בצ'ילה האנשים נחמדים עד מאוד גאים במולדתם ומוכנים מאוד לעזור לכל מי שצריך בהיבט הזה יש רק לקנא בהם.

בערב חיפשנו מסעדה שהומלצה גם על ידי המלון וגם באינטרנט בשם המחייב דאלי. היות והבחור במלון כיוון אותנו הפוך לא מצאנו וכששאלנו עוברים ושבים ישר הייתה נכונות לעזור אך המסעדה לא הייתה באזור בשלב מסוים בחורה צעיר זיהתה את מצוקתנו וחיפשה את המסעדה בסלולרי שלה ונתנה לנו את הכתובת ומכאן הדרך למסעדה הייתה סלולה. המסעדה הייתה באזור שקט בבית פרטי שהפך למסעדת שף. המלצרית שהינה גם בעלת המקום התאכזבה קשות מכך שאיננו אוכלים פירות ים שהם המומלצים של המקום אבל הסתדרנו בסוף עם סלומון שהתברר שאינו מבושל, ולכן אני אכלתי את רובו ריזוטו שתי מנות כבש ובשר בקר אחד ולקינחו שני קינוחים כל האוכל היה מצוין וברמה גבוהה הן בטעם והן במראה והיות וקיבלנו לפתיחה אפריטיף עם כמות אלכוהול רבה גם העליזות סביב השולחן הייתה רבה. במחירי צ'ילה שילמנו מחיר גבוה אבל בישראל אפילו זוג לא היה אוכל במסעדת שף במחיר שכזה אני מסופק אם אפילו אדם אחד היה מצליח. חזרנו למלון שבעים ועליזים והלכנו לישון.

17.2.2015

יצאנו מקוויאקי ופנינו לאגם ארגנטינה לחלק הצ'יליאני שלו שבקצהו הצפוני אנו אמורים להגיע ללודג' שאמור להיות הלינה הטובה שלנו בטיול ובטח בצ'ילה. הדרך היום גם היא בעיקרה נסיעה ותצפיות בעיקר בשמורת סרו קוטל המפורסמת. בשלב מסוים מחסום הכביש סגור ולידו ביתן יורדים ולאחר שבירת שיניים עם האחראים מסתבר שהגענו בטעות למעבר הגבול לארגנטינה. חוזרים שש עשרה קילומטר מיותרים נוספים לשמחתנו על כביש סלול אולם מהר מאוד חוזרים לדרכי הקראטרה הבלתי סלולות ובנוסף היום לראשונה בטיול מתחיל גשם וערפילים לא משהו נורא אבל מרגישים כמו קראטרה אמיתית אפופי עננים גשם ואפרוריות. לקראת ארבע אחר הצהריים מגיעים ללודג' שאכן נראה יפה ובעל חדרים גדולים ומפנקים בטח יחסית למה שחווינו עד כה בלודג' ניתן לאכול ארוחת ערב. הזמנו ארוחה ויצאנו לטייל בסביבה ההליכה לאגם קצרה והסביבה מלאה עצים ופסלים של הלודג' כמו גם מקום למדורה ותנור עץ לצליית בשר. ירדנו לארוחת הערב סביב השולחן ארבעה ישראלים שני יפנים צ'יליאני מאה אחוז אחד ואשתו תוצרת ארה"ב וחברתה משם. צ'יליאני שגר בצרפת ואשתו הצרפתייה ארוחת הערב מוגשת על ידי השפית הנחמדה והיפה ומדובר באוכל שהיא מכינה ממוצרי ירקות מקומיים שהיא או מישהו בסביבה מגדל ואין מה לדאוג יש כמובן גם בשר.

מתחילים לדבר, הצרפתים עוסקים באמנות יש להם גלריה לאמנות והם מחלקים את זמנם בין פריז לנורמנדי הצ'יליאני מגדיר עצמו כמדען עוסק בכל מיני תחומים בין היתר סיפר לנו כי כרגע הוא עוסק בהקמת אוניברסיטה בדרום בקוויקי היות ונכון להיום כל האוניברסיטאות בצ'ילה מצויות סביב עיר הבירה סנטיאגו. אשתו כדרך האמריקאים נמרצת ועוסקת בארגון תמידי היפנים אינם מרבים בדיבור. מדיבור לדיבור עולה כי למרבה ההפתעה סביב השולחן יושבים יהודים רבים. אנחנו כמובן האמריקאית בוודאות חברתה לא ברור הצ'יליאני הצרפתי לא רק שהוא יהודי אפילו מהספרדים ואביו מאיזמיר שם משפחתו בן אדרת והוא משוחח עימי בלאדינו אשתו בת לאב יהודי.

מסתבר שהעולם קטן והיהודים מצויים בו כנראה לרוב. או כמו שאמרה האמריקאית צ'ילאנית: "We are all Jews".

18.2.2015

שמונה בבוקר אנחנו בארוחת בוקר המאורגנת לפי שעות כדי שהשפית מאתמול תביא את הלחם ישירות מהתנור. אוכלים מתארגנים ונפרדים בצער מהמקום אבל זמננו דוחק כי היום חייבים לעבור את הגבול חזרה לארגנטינה ומעבר הגבול נסגר בשמונה בערב.

מתחילים את היום בנסיעה מתישה אך יפה להפליא לכיוון קרחון אקספלורדורס (Glaciar Exploradores) מגיעים לחנייה ויוצאים לטיפוס קצר יחסית של כחצי שעה לתצפית על הקרחון בכניסה שומר גובה, הוא טוען שהמחיר שלושת אלפים חמש מאות צ'יליאני אבל אומר שנסגור חשבון כשנחזור, חזרנו והוא סוגר עמנו על אלפיים חמש מאות בלבד למה ומדוע מנפלאות האזור.

ממשיכים לגבול לאורך גדותיו של אגם חנדל שיחליף בארגנטינה את שמו לאגם בואנוס איירס ובדרך אוספים מוצ'לרית נחמדה שדוברת לשם שינוי אנגלית, היא מספרת לנו שהיא מגרמניה הגיעה ללמוד מספר חודשים בארגנטינה ומסיימת אותם בטיול מוצ'לרים. היא מטיילת לבדה אבל מידי פעם מתחברת לקבוצה היא אמורה להגיע לצ'ילה צ'יקו (Chile Chico) ומשם להמשיך ולהתנדב כשבוע בחווה חקלאית.

הדרך קשה, מהקשות שעברנו בקראטרה ובשבע בערב מגיעים למעבר הגבול עוברים את הצד הצ'יליאני וממשיכים לארגנטינאי שמצוי במרחק די גדול מי שאין לו רכב מצוי בבעיה. בצד הצ'יליאני הטלוויזיה דלוקה על חדשות ומסתבר שבבואנוס איירס מתקיימת הפגנה גדולה לאור הסיפור עם התובע שם. מגיעים לצד הארגנטינאי גם שם הטלוויזיה דולקת אבל משדרים בה משחק כדורגל של בוקה, מי אמר שאין סדרי עדיפויות בארגנטינה. מסיימים את התהליך יוצאים החוצה ומצפים לאיזו שהיא בדיקה אבל הבדק בפנים דבוק למשחק מניעים ונוסעים. נסיעה לא ארוכה ואנו בלוס אנטיגוס (Los Antiguos) מגיעים למלון ליד האגם מתארגנים ויוצאים לארוחת ערב במסעדה שהומלצה על ידי המלון מסעדה מהטובות שאכלנו בה. אמפנדס עם רוטב פיקנטי מצוין ובשר מעולה חשים שחזרנו לארגנטינה.

19.2.2015

היום חוצים את המדבר הפטאגוני בכביש ארבעים. יום של נסיעה ארוכה ומשעממת למדי החלק המעניין היחיד הם החיות, לאמות או אלפקות, לא החלטנו ועוף הדומה ליען רק קטן יותר רובה של הדרך סלולה למעט מאה וקצת קילומטרים של המשך רעש וזעזועים. פונים לאל צ'לטן (I Chaltén) וממולנו הפיץ' רוי (Fitz Roy) במלוא הדרו. היום בהיר והמראה מדהים ככל שמתקרבים עוצרים בעוד ועוד נקודות עצירה על מנת לצלם ולהצטלם. נכנסים לעיירה ומגיעים להוסטריה. מתקבלים על ידי בעלת המקום השמחה והעליזה בחיבוקים ונשיקות מסתבר ובזאת עוד ניוכח מחר שהיא תופסת את עצמה כמארכת לכל דבר ועניין. מתייעצים לגבי מה לעשות מחר ומקבלים המלצה על אגם נחמד שלושים ושבעה קילומטר מהמקום. את ארוחת הערב אוכלים במסעדה מקומית אמפנדס משלל סוגים כולם מצוינים בעיקר זה עם התרד ואני מזמין מנה מקומית המורכבת בעיקר מירקות מבושלים עם אורז וקצת והפעם באמת עם קצת בשר. חוזרים להוסטריה לישון ומקווים ליום יפה מחר.

20.2.2015

קמים לבוקר מעונן חלקית ויורדים לארוחת הבוקר בעלת המקום רואה עצמה כמארכת כנגזר משם המקום ולכן היא מכינה את כל הנדרש לכל אורח טוסטים ביצים ועוד, וכשהזוג מגיע ורוצה שוקו נשלח הילד להביא שוקו מהמכולת הסמוכה. בבוקר עוד בדקנו אפשרות לטיול על קרחון אבל לא היו מקומות היה רק שייט ויתרנו ויצאנו לטיול הרגלי. נוסעים בנופים מדהימים כרגיל ומגיעים לתחילת המסלול שמסתבר שהוא עובר בשטח פרטי. במשרד בחורה מבוגרת למדי הגובה תשלום מופקע משהו, אבל מצדיקה אותו בכך שהוא כולל שירותים. היא גם מכינה משקאות חמים למי שמעוניין ולפני בתור שתי בחורות המעוניינות בשוקו חם. הזקנה מוציאה ממקום מחבוא קופסת שוקו מודדת שתי כוסות לסיר מימי המבול ומחממת להן כמובן שלאורך כל התהליך אני מחכה לשלם את דמי הכניסה. מסיימים עם סגאת הכניסה ויוצאים לטייל כמקובל תחילת המסלול בשביל יער נינוח אולם בהמשך כדרכם של אגמים וקרחונים מתחילים לעלות הפעם לא נורא או שאולי אנחנו כבר מתורגלים מגיעים ללגונה היפיפייה ולקרחון ונהנים מהשקט והקור הפעם אנו ממש על שפת הלגונה אז בודקים את קור המים. והם בהחלט קרים למדי. חוזרים למטה ומתחילים בנסיעה לאל קלאפטה (El Calafate) הדרך מאל צ'לטן לקלאפטה סלולה כך שהמסלול הזה סוגר לנו נסיעות בדרכי קראטרה. בדרך לקלאפטה מתחיל גשם ואנו מגיעים לעיר במזג אויר חורפי. הולכים ללשכת התיירות ומשם בהמלצתם לחברה המארגנת טיולי הליכה על הקרחון המתנפץ ומזמינים למחר יום סיור בקרחון. נוסעים למלון מתארגנים ויוצאים לארוחת ערב חורפית בקלפטה מסעדה נחמדה עם אוכל טעים אולם לראשונה אנו נתקלים במושג שנקרא דמי סכו"ם.

21.2.2015

היום יום שלם בקרחון המתנפץ – תצפית שייט והליכה על הקרחון.
בבוקר ארוחת בוקר במלון וממתינים שיבואו לקחת אותנו לסיור. בחוץ היום התבהר לחלוטין והשמש זורחת ומאירה. ההסעה מגיעה נוסעים כשעה לקרחון ומתחילים בקטע התיירותי של מרפסות התצפית. מדובר בקרחון ענק אחד מהאחרונים שאינם קטנים המסתיים לתוכם של שני אגמים כאשר מידי פעם חלקים ממנו מתנתקים ונופלים למים ברעש אדיר, ומכאן שמו. אנו מצליחים לצפות בכמה כאלה ואפילו לצלם.
לאחר שעתיים חוזרים להסעה ונוסעים מספר קילומטרים לנמל שעל שפת האגם שטים לצד השני של האגם ומתקבלים על ידי מדריכה אנרגטית וחמודה לקבוצת דוברי האנגלית. עולים לבקתה מתלבשים היטב ומשאירים את התיקים ואזי חוזרים לחוף ומתחילים ללכת לכיוון הקרחון בדרך מקבלים הסברים על הקרחון ומיקומו הנמוך יחסית ומגיעים לאזור נעילת סנדלי קוצים להליכה על השלג. במקום כמה מדריכים המפעילים אותנו ואנו מקבלים הסבר על צורת ההליכה על הקרחון ומתחילים בטיפוס. העסק מאוד מאורגן קבוצה קטנה יחסית עם מספר מלווים הדואגים לנו ומסלול לא קשה במיוחד עוברים ליד סדקים ובורות בקרח בהם ניתן לראות את שלל צבעי הכחול היפים של הקרחון ומידי פעם עוצרים להפסקות צילום. בסך הכל מדובר באחת החוויות החזקות ביותר שלנו בטיול ולמזלנו קיבלנו יום יפה ללא רוחות חזקות שהפכו את ההליכה לנחמדה עוד יותר. כמובן שכל ההליכה מלווה בהסברים ולקראת הסוף אנו מגיעים לעמדת שולחנות המדריכה שלנו עולה קצת למעלה וחוצבת קרח נקי בן שלוש מאות שנה לדבריה. ואנו מתכבדים בוויסקי או מים עם קרח בן שלוש מאות מבחינתי הייתי מעדיף את הקרח חדש ואת הוויסקי בן שלוש מאות אבל החוויה עדיין נחמדה מאוד ובהחלט סיום מוצלח ליום מוצלח. בהמשך עוד שטים למעגן וחוזרים לעיר.
בעיר עצמה פסטיבל האגם כך שהמסעדות מלאות וההמולה רבה מחליטים על אוכל פשוט יחסית והולכים למסעדת פיצות פסטות שמתגלה כאחת עם שירות איטי במיוחד ואוכל לא מבריק.

22.2.2015

היום טסים לאושווייה (Ushuaia). כשלקחנו את הרכב בברילוצ'ה קבענו עם בעל הרכב כי בבוקר יגיע נהג מטעמו למלון יבדוק את הרכב ויסיע אותנו לשדה התעופה חיכינו והנהג לא מגיע לאחר מספר התקשרויות ובירורים הגיע בחור צעיר עם מונית אולם לאור האיחור נסענו קודם לשדה התעופה ושם תוך כדי שחלקנו מבצעים רישום נבדק הרכב לאור מספר פגיעות שהיו כולל פנצ'ר ושבר בזכוכית סוכם לאחר דיון וטלפון לבעלים על השתתפות עצמית של 157 דולר שילמנו וחזרנו לשדה.

המראנו לאושווייה במטוס הכי פחות נוח שטסנו בו ונחתנו נחיתה מדהימה בסוף העולם הארגנטינאי, ליום קר במיוחד. נסענו למלון הנחמד מאוד בשיפולי העיר וחזרנו לעיר סייירונו קצת בעיר אכלנו ארוחת צהריים וחזרנו למלון לנוח. בערב חזרנו לעיר לסוכנות נסיעות שנפתחה באותו יום רק בחמש אחר הצהריים ובדקנו אפשרויות להמשך שהייה הזמנו שייט לבוקר המחרת וסיכמנו שאחרי השיט נחזור לסוכנות להמשך תיאום פעילויות כי החברות שהפעילו את

יתר הפעילויות. כבר היו סגורות בסוכנות פגשנו במקומית שדיברה קצת עברית ממשפחה יהודית שמתכננת להגיע בקרוב לישראל היא מאוד אוהבת את הארץ ושוקלת אפילו להתגייר. בכלל כמות היהודים שפגשנו בטיול בהתחשב במקומות הנדחים שהיינו בהם מדהימה. וזה עוד לא היה הסוף. עוד מסעדה הפעם בית קפה עם עוגות מדהימות בטעמן ובעיקר בגודלן וחזרה למלון.

23.2.2015

ארוחת בוקר נחמדה אך עמוסת מתוק במלון. בכלל רוב האוכל בארוחות הבוקר היה על טהרת המתוק. כאן כבר הם התקדמו לדגנים לא מתוקים אז היוגורט מתוק שלא לדבר על שלל עוגות ריבות וריבת החלב ההכרחית.

נוסעים לעיר במזג אויר גשום לפרקים ויוצאים לשייט מרבית הזמן באזור סגור אבל מידי פעם יוצאים החוצה לראות אטרקציות. קורמורנים משני סוגים אריות ים גדולים וקטנים ונוף ימי עם איים ומגדלור.

לאחר השייט חזרנו לסוכנות הזמנו לערב סיור לצפייה בבונים ולמחרת טיול ג'יפים בהרים היות והטיולים יוצאים מהמלון חזרנו למלון לנוח בערב הטיול עד אחת עשרה בלילה.

קצת לפני שש נאספים על ידי רכב רק ארבעתנו ונוסעים להרים לעמק שנקרא העמק היפה. במקום בקתת עץ וזוג העוסק בתיירות. מתקבלים על ידי האישה בחיבוקים ונשיקות ומחליפים למגפיים של רפת מתלבשים חם ויוצאים עם הבעל לראות בונים בעמק. ההליכה על כבול וטחב רב. מתחילים בשטח הפתוח ונכנסים ליער ולאורך כל הדרך נחלים חלקם סכורים על ידי הבונים ובהם לגונות. מסתבר שהבונה פעיל בלילה ולכן הסיור מתבצע בשעות הערב ולא בבוקר מגיעים לסכר גדול על הנהר בו יש משפחה של בונים שותים יין חם וממתינים, ואכן זמן קצר לאחר מכן מתחילים לראות בונים השוחים מביתם שבמרכז הנהר לגדותיו על מנת לאכול את "ארוחת הבוקר" שלהם לפני שיתחילו בעבודה הכוללת בעיקר בשלב הזה איסוף ענפים ועלים ירוקים לחורף. במהלך הסיור ראינו כששה עד שמונה בונים השוחים אוכלים וסוחבים ענפים המשכנו לעוד מושבה וראינו בונים נוספים וחזרנו לבקתה. עוד קודם לכן הזמנו ארוחת ערב שמכינה בעלת הבית הגענו החלפנו לנעליים נוחות ועלינו לקומה השנייה שם המתין לנו שולחן ערוך פתחנו במרק אספרגוס מצוין ולאחריו סטיק צ'וריסוס או סלמון טעימים ולקינח פירות טריים ושוקולד כאשר לאורך כל הארוחה בני הזוג עמנו שותים יין ומשוחחים. מסתבר שהוא מבואנוס ולפני כשש עשרה שנים הגיע למקום בעקבות הטבע. עיסוקי המרכזי הדרכת טיולים באזור הן טיול לצפייה בבונים והן טיולים אחרים. בחורף הוא מדריך פעילויות חורף היות שבסמוך אתר סקי בעיקר הליכה נורדית. לטענתנו מגיעים לאתר הסקי הרבה ברזיליים. היין האוכל הטוב והאווירה העליזה היוו סיום מוצלח מאוד ליום מהנה במיוחד נפרדנו שוב בחיבוקים ונשיקות וחזרנו למלון לישון.

24.2.2015

בבוקר הגיע למלון ג'יפ עם נהג צעיר ונחמד ואסף אותנו לטיול כאשר בהמשך הוא אוסף עוד ארבעה נוסעים ממלונות שונים. הזוג הראשון שהצטרף, טען שאינו יודע אנגלית אולם עד מהרה הפתעה! הם דוברים עברית. מדובר בזוג יהודים מבואנוס איירס נחמדים עד מאוד, אוהבי ישראל מאוד. הבעל גילה התמצאות מרשימה בסדרות סרטים ושירים ישראלים. בחור מצחיק במיוחד חובב כדורגל מושבע שעיסוקו על פי תיאורו מילים. הוא כתב ספורט ולכן הוא נוסע לשלל פעילויות ספורט במיוחד משחקי כדורגל. בנוסף הוא הראה לנו בהמשך כי הוא קשור לבית התרבות היהודי בבואנוס ונשא עליו תרמיל עם הסמל של מצעד החיים בו השתתף בעבר. בקיצור זוג נחמד ומצחיק יהודים חמים עם זיקה חזקה לישראל. ברכב זוג נחמד נוסף אך שקט יחסית אבל יחד עם הנהג שלשלם שינוי דיבר אנגלית העברנו יום מצחיק ומלא חוויות. בצהריים מגיעים לבקתה והנהגים מתחילים בהכנת המזון מנות פתיחה לחם זיתים וממרחים נקניקיית צ'וריסוס מצוינת בלחמנייה ולאחריה סטיקים בכמות אסטרונומית ולקינח משקאות חמים ועוגיות חזרנו למלון ובדרך עוד נפרדנו מהזוג היהודי בחיבוקים לצערם הם חוזרים רק מחר בערב אז לא נספיק להיפגש בבואנוס האמת גם לצערנו. החלטנו על ארוחת ערב במסעדת המלון לשם שינוי בחרנו באוכל איטלקי טוב ואפילו סלט ירקות נחמד וגדול יחסית.

25.2.2015

היום מתחילים את המסע חזרה הביתה במגמת צפון מזרח בעיקרה. מזמינים מונית גדולה לשדה התעופה וכמיטב המסורת כאן מגיעה מונית רגילה עם כמה תיקים עלינו נוסעים לשדה התעופה הקטן והנחמד של אושוויה בשדה נוהל חדש יש מס שדה האופייני כנראה רק לאושוויה, משלמים ועולים לאולם הנוסעים היוצאים המחומם בצורה נוראית חום אימים אבל מרבית האנשים עם סוודרים ומעילים. מצליחים למצוא מקום ליד חלון פתוח על מנת ליהנות מאווירה הצונן של אושוויה. היום אגב לשם שינוי יום בהיר מאוד עם רוח קלה באושוויה. באושוויה למדנו שניתן לטייל גם בגשם כי לשמחתנו ומזלנו מרבית הטיול עבר עלינו במזג אוויר חלומי. נוחתים בבואנוס איירס ולוקחים מונית למלון המצוי צמוד לבית הקברות ריקולטה. אוכלים משהו קל והולכים לראות את בית הקברות. מרשים אבל עדיין בית קברות. כולם מגיעים לקבר של אוויטה וגם אנחנו. יכול להיות שלמקומיים הוא מעניין יותר בגלל שללש הדמויות הקבורות בו. נוסעים במונית לבוקה, נראה שסתם הפחידו אותנו כי מלא שוטרים ובסביבה המתויירת אנו מרגישים בטוחים למדי. נוסעים דרך המגרש של בוקה הבונבונירה ומסיימים בארוחת ערב במסעדה.

26.2-27.2.2015

בבוקר אוכלים ארוחת בוקר ונוסעים לשדה התעופה. מכאן והילך אנו בתהליך. טיסה לרומא – הפעם רק 12.5 שעות והטיסה עוברת בשלום ללא תקלות מיוחדות. המתנה ארוכה ברומא וטיסה לארץ, העוברת בחטף במטוס כמעט ריק.

זהו חזרנו לארץ ועכשיו צריך לתכנן את הטיול הבא.
כל הזכויות על הכתוב שמורות לעפר לוי, אין לעשות שימוש מסחרי.
ניתן להפיץ את המסמך לכל דורש במלואו ובשלמותו.